

har givet et Bidrag, der svarer til 10 Kr. pr. Td. Hartkorn, til et Statsbaneanlæg eller maaske til en Privatbane, og saa kommer der nu et nyt Baneanlæg, der medfører, at Kommunen maa yde et yderligere Tilskud, lad os atter sige paa 10 Kr. pr. Td. Hartkorn — saa længe vi have Hartkorn, have vi vel Lov til at bruge denne Betegnelse —, saa vil dette sige, at man har paalagt alle Ejendommene, ogsaa dem, der ikke have den allerringeste Fordel af det nye Anlæg, denne Udgift, og man kan da ikke sige, at der er noget uretfærdigt i, at man siger til dem, der have særlig Fordel af Banen, idet de faa den lige udenfor deres Dør, at de skulle udrede en Skat til helt eller delvis at dække det, man har taget baade fra dem selv, men ogsaa fra de Ejendomsbesiddere, der bo saa langt borte, at de ikke faa nogen Fordel af Banen. Jeg har haft Lejlighed til baade i Fjor og i Aar mange Gange at fremhæve Forskellen mellem Egnen og private Mænds Ejendomme. Jeg har paa ny gjort Forsøg paa at faa det ærede Medlem til at indse, at der her ikke kan tales om Egne, men kun om private Ejendomme, men jeg tror, det er haabløst.

Formanden: Jeg finder Anledning til at sige, at den Behandling, der her er givet Forslaget i Dag ved anden Behandling, forbavsende ligner en tredie Behandling. Jeg vil henstille til Medlemmerne, at man opsætter almindelige Bemærkninger til tredie Behandling.

Leth Espensen: Jeg indrømmer, at den højtærede Formand har Ret; det har han altid; men det er i Anledning af det Forslag, der er blevet stillet af Udvalgets første Mindretal om at undlade at stemme for Forslaget, at vi ere komne ind paa denne almindelige Behandling. Jeg har bedt om Ordet for at sige, at hvis denne Jernbaneskyld kun var paalagt til Dækning af Kommunens Bidrag, var Forholdet et andet; men Staten skal ogsaa have noget, og det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) kan ikke bortforklare, at det alligevel bliver et Bidrag fra vedkommende Egn til Samfundets Fælleskasse i Modsætning til det, man har lavet i andre Egne. Hvis det var saadan, at Tilskuddet kun skulde gaa til Kommunerne, altsaa til Dækning af den Del af Bekostningen, som Kommunerne have udredet, og derefter høre op, saa var Forholdet et helt andet, og saa vilde jeg i alt Fald kunne stemme for det.

Jungersen: Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion, men jeg skal sige til den ærede Ordfører, at jeg er saa meget Kommunalmand, og det tror jeg ogsaa, han er, at jeg ved, hvor vanskeligt vi have ved at faa fat paa de Penge, som det er nødvendigt for Kommunen at opkræve, og man skal nok vide at finde en Værdistigning, der kommer frem her i Kraft af denne Jernbanelov, og lade den komme selve Kommunen til gode, uden at det kan siges, at det alt sammen gaar i private Mænds Hænder. Jeg tror nok, at de skulle faa en større Indtægt derigennem end gennem dette Forslag.

Birek: Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) kan ikke tænke sig anden Grund til min Stilling i denne Sag end den, at den højtærede Landstingsmand Bramsen har taget den samme Stilling. Kan det ærede Medlem da ikke forstaa det ganske logiske i den Stilling: Vi have § 14 i Jernbaneloven, og jeg bøjer mig for denne Lov og dette Forslag, fordi det er det eneste, der i Øjeblikket kan gennemføres. Man kan stemme, ikke blot fordi man faar Ordre fra Landstinget, enten det nu er fra Højre eller fra frikonservativ Side, men ogsaa paa sin egen Logik. Det er et Princip, jeg vil anbefale det ærede Medlem at lægge sig efter. Saa nævnedes det ærede Medlem den højtærede Landstingsmands Svingning. Hvis deri ligger, hvad jeg ikke tør paastaa, en Antydning af, at den nævnte højtærede Landstingsmand var enig med det ærede Medlem i Kommissionen, er dette ikke rigtigt, idet det ærede Medlem afgav et specielt Votum, medens Direktør Bramsen nærmest sluttede sig til det egentlige Flertal.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Jeg tror gerne, at det ærede Medlem fra Hjørring (Jungersen) har megen kommunal Erfaring, men jeg drister mig til at paastaa, at jeg ogsaa har det, hvad det ærede Medlem jo ogsaa indrømmede, men det ærede Medlem syntes ikke at have beskæftiget sig med den kommunale Skatteligning, siden vi fik de nye Skattelove, thi saa vilde han vide, at efter dem kan man ikke uden videre sige: Den Mand der har solgt en Del af sin Jord til Byggegrunde, saa ham kunne vi godt paaligne et Hundrede Kr. ekstra. Nu er man nødt til at rette sig efter de fastsatte Regler, og efter dem er der slet ingen Formueskat. Den Formueskat, man kan